

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Svk/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200294
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: prof. JUDr. Juraj Vačok
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:7020200294.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o. z., so sídlom: Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, za účasti ďalšieho účastníka konania: Obec Družstevná pri Hornáde, so sídlom Hlavná 38, 044 31 Družstevná pri Hornáde, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/66/2020-46, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8S/66/2020 z 22. septembra 2022 sa zrušuje a vec sa vracia Správnemu súdu v Košiciach na nové konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

I.

1. Okresný úrad Košice - okolie, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. OU-KS-OSZP-2019/013302 z 12. novembra 2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) na základe žiadosti ďalšieho účastníka konania vydal súhlas na výrub 2 ks smreka obyčajného, určil podmienky súhlasu a uložil povinnosť náhradnej výsadby. Prvostupňové rozhodnutie bolo vydané na základe ustanovení § 47 ods. 3, § 48 ods. 1, § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v účinnom znení (ďalej len „zákon o ochrane prírody a krajiny“) a § 46, § 47 správneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „Správny poriadok“).

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktorým namietal neuvedenie výpočtu spoločenskej hodnoty drevín určených na výrub a neposkytnutie presných informácií o zistenom stave. V dôsledku uvedeného prvostupňové rozhodnutie podľa žalobcu nespĺňa požiadavky vyplývajúce z § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku. O odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-KE-OOP3-2020/018199-022 z 26. februára 2020 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Uzavrel, že prvostupňové rozhodnutie obsahuje zákonom predpísané náležitosti, bola uložená adekvátna náhradná výsadba a absencia výpočtu spoločenskej hodnoty nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia, nakoľko žiadosť o vydanie súhlasu s výrubom drevín obsahovala všetky náležitosti.

3. Žalobca všeobecnou správnu žalobou napadol rozhodnutie žalovaného z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, ďalej z dôvodu, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnymi spismi a nemá v nich oporu a v konaní došlo k podstatnému zrušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohli mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

4. Konkrétne argumentoval, že prvostupňový orgán nevychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, keďže si nezaobstaral všetky podklady potrebné pre jeho zistenie, ako napríklad analýzu súčasného výskytu a stavu drevín, zhodnotenie významu drevín určených na výrub, posudok preukazujúci ich zlý stav a skutočnosť, že sa účel výrubu nedá dosiahnuť starostlivosťou a údržbou dreviny a nevypočítal spoločenskú hodnotu predmetných drevín. Uvedená kombinácia skutočností spolu s absenciou výpočtu spoločenskej hodnoty drevín má za následok nepreskúmateľnosť dostatočnosti a primeranosti uloženej náhradnej výsadby. V nadväznosti na absenciu výpočtu spoločenskej hodnoty

drevín žalobca poukázal na § 48 ods. 1 a § 95 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny a na záver poukázal na prednosť povinnosti vlastníka starať sa o dreviny rastúce na jeho pozemku (§ 47 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny) pred možnosťou výrubu. Navrhol zrušiť prvostupňové rozhodnutie ako aj rozhodnutie žalovaného a vrátiť vec prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k.: 8S/66/2020-46 z 22. septembra 2022 (ďalej len „uznesenie správneho súdu“) správnu žalobu odmietol podľa § 28 Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „SSP“) v spojení s § 98 ods. 1 písm. h) SSP.

6. Odmietnutie správnej žaloby odôvodnil tým, že žalobca sa podaním správnej žaloby dopustil zneužitia práva, ktoré správny súd vzhliadol v tom, že:

- námietky žalobcu sú koncipované príliš všeobecne, žiadne konkrétne a hodnoverné návrhy na vykonanie dôkazov žalobca neuvádza a súdu nie je zrejmé, čo je zmyslom námietok žalobcu;
- žalobca je v podobných konaniach, týkajúcich sa výrubu drevín aktívny celoslovensky, pričom len na správny súd konajúci v prejednávanej veci podal viac ako 30 žalôb;
- okrem žalobcu, žiadna odborná organizácia či iné odborne spôsobilé osoby v oblasti životného prostredia zúčastňujúce sa predmetných administratívnych konaní, k výrubu uvedených drevín námietky nemali.

7. Na základe vyššie uvedeného vyhodnotil správny súd postup žalobcu v predmetnej veci ako taký, ktorého účelom nie je reálna snaha dosiahnuť pre seba, resp. spoločnosť priaznivejší výsledok, ale ako taký, ktorým žalobca prejavuje bezúčelový nesúhlas s výsledkom konania, neprimerane zaťažuje povinné správne orgány, a teda vykonáva právo zneužívajúcim spôsobom, bez vážnosti prejavenej vôle a racionálneho účelu

8. Žalobca podal proti napadnutému uzneseniu kasačnú sťažnosť z dôvodu, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. f); g) a j) SSP). Vo svojej 15 stranevej kasačnej sťažnosti, v ktorej žalobca primárne uvádzal množstvo informácií nesúvisiacich s prejednanou vecou (napríklad skutočnosti týkajúce sa bývalého ministra hospodárstva alebo úplne iných konaní) k veci uviedol, že uznesenie správneho súdu je arbitrálne, naznačujúce len domnienky o zneužívaní práva bez ich dôkladnejšieho odôvodnenia. K počtu podaných správnych žalôb uviedol, že to nemôže predstavovať dôvod na odmietnutie správnej žaloby v zmysle § 28 SSP a že správny súd zavádza, keďže podľa žalobcovej evidencie ide o 15 nie 30 správnych žalôb.

9. Žalobca tiež zopakoval nevyhnutnosť výpočtu spoločenskej hodnoty drevín, na ktorých výrub vydal prvostupňový orgán súhlas. Prítomnosť tohto výpočtu je podľa žalobcu nevyhnutná pre posúdenie primeranosti uloženej náhradnej výsadby v zmysle § 48 zákona o ochrane prírody a krajiny, nakoľko je jedným z kritérií predmetného posúdenia. Práve porovnaním výpočtu spoločenskej hodnoty drevín s úvahou správneho orgánu a ďalšími vykonanými dôkazmi, je možné overiť, či rozhodnutie je v nadväznosti na rozsah uloženej náhradnej výsadby zákonné. Rozhodnutie, ktorému uvedené atribúty chýbajú, je z hľadiska primeranosti náhradnej výsadby nepreskúmateľné. Žalobca pritom konzistentne vo všetkých svojich podaniach už od konania pred prvostupňovým orgánom na túto skutočnosť upozorňoval a výpočet spoločenskej hodnoty vyžadoval. Správna žaloba nemá šikanózný charakter len preto, že žalobca z tejto svojej požiadavky neustúpil. Uznesenie správneho súdu žalobca navrhol z vyššie uvedených dôvodov zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

10. Okrem toho žalobca navrhol, aby sa kasačný súd obrátil na Súdny dvor Európskej únie s prejudiciálnymi otázkami ohľadom výkladu zneužitia práva v nadväznosti na podobnosť žalobcových podaní, ich množstvo a právo na informácie vyplývajúce z Aarhuského dohovoru.

11. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný tak, že poukázal na nezrovnalosti uvedené v kasačnej sťažnosti, najmä na tie týkajúce sa (pravdepodobne) iných žalobcových konaní, z ktorých má žalovaný za preukázané, že žalobca sa viac sústreďuje na podávanie opravných prostriedkov ako skutočne na podstatu a materiálnu stránku ním napádaných rozhodnutí. Zopakoval, že žiadosť o vydanie súhlasu na výrub drevín obsahovala všetky právnymi predpismi vyžadované náležitosti, že výpočet spoločenskej hodnoty nemusí byť súčasťou rozhodnutia o vydaní súhlasu na výrub a že správny orgán nie je povinný vyhovieť všetkým žiadostiam a návrhom účastníkov konania. Žalobca podľa žalovaného neprimerane zaťažuje správne orgány a kasačnú sťažnosť preto navrhol zamietnuť.

II.

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“), ktorého pôsobnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP, so zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443

ods. 1 a § 449 ods. 1 SSP skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti uzneseniu, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas. Od platenia súdneho poplatku je žalobca oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

13. Úlohou kasačného súdu bolo primárne posúdiť, či správna žaloba skutočne vykazovala známky zneužitia práva respektíve jeho bezúspešného uplatňovania. Na základe vyhodnotenia uvedenej právnej otázky kasačný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pričom svoje závery odôvodňuje nasledovne.

14. V prvom rade kasačný súd konštatuje, že si je vedomý skutočností, ktoré uvádza správny súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, ako napríklad vysoký počet podaní žalobcu, ktoré častokrát z dôvodu svojej šablónovitosti obsahovo nekorešponujú so skutkovými okolnosťami či právnymi posúdeniami konania, do ktorého sú žalobcove podania doručené. Kasačný súd si je taktiež vedomý svojej rozhodovacej praxe, v ktorej sa už niekoľkokrát so správnym súdom stotožnil v právnom závere o šikanóznosti niektorých žalobcových správnych žalôb (napríklad 2Svk/30/2023 z 24. septembra 2024; 5Svk/57/2022 zo 16. augusta 2023; 1Sžk/34/2021 z 30. marca 2022; 6Svk/14/2021 z 23. februára 2022 a iné). Súčasne je však potrebné klásť dôraz na výnimočnosť aplikácie ustanovenia § 28 SSP, ktorá musí byť zo strany správneho súdu dôkladne odôvodnená. Je neprípustné, aby správne súdnictvo skĺzlo do schematickeho posudzovania a hodnotenia správnych žalôb žalobcu ako šikanózných len na základe všeobecne známych nelichotivých informácií o konaní žalobcu a kvalite jeho podaní.

15. V uznesení sp. zn. 2Svk/30/2023 z 24. septembra 2024 kasačný súd jednoznačne vyzdvihol mimoriadnosť aplikácie ustanovenia § 28 SSP, keď konštatoval: inštitút odmietnutia žaloby ustanovený v § 28 SSP musí byť aplikovaný ako výnimočný prostriedok ultima ratio a splnenie podmienok pre jeho aplikáciu musí byť vykladané reštriktívne a zároveň prísne individuálne tak, aby nebolo v neprípustnom rozsahu zasahované do práva na súdnu ochranu ustanoveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Správny súd preto musí aplikáciu tohto inštitútu starostlivo odôvodniť.

16. K šikanóznemu, či zneužívajúcemu charakteru správnej žaloby sa kasačný súd obdobne vyjadril v uznesení sp. zn. 1Sžk/34/2021 z 30. marca 2022: „Podstata šikanózneho charakteru správnej žaloby spočíva v tom, že osoba vykonáva svoje verejné subjektívne právo nad rámec jeho obsahu. Zámer osoby podávajúcej takúto žalobu sa prejavuje nepriamo v zjavne excesívnom alebo v abnormálnom použití platnej právnej úpravy. Najčastejšie sa s touto formou zneužívania možno stretnúť pri podávaní správnych žalôb bez akéhokoľvek vecného rámca a relevancie ku konkrétne prejednáwanej veci. Cieľom takéhoto konania je dosiahnuť maliciózny výsledok v podobe ujmy spočívajúcej v poškodení, sťažení postupu správneho súdu, v jeho zahŕnutí veľkým počtom podaní a pod. Ďalší typický príklad šikanózneho žaloby môže predstavovať prípad, kedy účastník konania nevystupuje v súdnom konaní za účelom vyvinutia snahy o meritorne vyriešenie sporu, ale pre samotné vedenie sporu, to znamená, že vedie spor pre spor (pozri napríklad rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky zo 7. júna 2012, sp. zn. 2 As 82/2012 alebo uznesenie z 28. februára 2013, sp. zn. 8 As/130/2012). Šikanózný charakter žaloby je teda daný aj vtedy, keď je podávaná bez racionálneho základu ochrany konkrétnych práv alebo záujmov - len pre samotné vedenie súdneho konania, napr. z dôvodu uplatňovania trov konania či iných nadväzujúcich plnení, či z iných dôvodov.“

17. V kontexte vyššie uvedeného však považuje kasačný súd napadnuté uznesenie správneho súdu za rozhodnutie vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, v dôsledku čoho došlo k nezákonnému odmietnutiu správnej žaloby, nakoľko argumenty správneho súdu, ktorými odôvodňoval aplikáciu ustanovenia § 28 SSP, nie sú dostatočné pre prijatie záveru o šikanóznosti správnej žaloby. Správny súd sa obmedzil, tak ako namietal žalobca v kasačnej sťažnosti, len na tvrdenia o množstve správnych žalôb, či vágne domnienky ohľadom zneužívajúceho charakteru správnej žaloby.

18. V nadväznosti na argumentáciu správneho súdu o počte správnych žalôb žalobcu kasačný súd pripomína, že uvedené nemôže samo o sebe predstavovať znak šikanóznosti správnej žaloby. Počet žalobcom podaných žalôb nemôže byť ani nosným dôvodom pre odmietnutie správnej žaloby. V súvislosti s uvedeným právnym záverom kasačný súd poukazuje aj na svoje skoršie uznesenie sp. zn. 5Svk/4/2023 z 27. októbra 2023 bod 22: na odmietnutie správnej žaloby bez ďalšieho nepostačuje, že sťažovateľ vedie na dotknutom súde niekoľko desiatok súdnych sporov, ako sa snažil naznačiť vo svojom rozhodnutí správny súd.

19. Z odôvodnenia uznesenia sp. zn. 1Sžk/34/2021 z 30. marca 2022 citovaného vyššie, približujúceho okolnosti, ktoré je možno považovať za šikanózný výkon práva, je zrejmé, že neobstojí ani argumentácia správneho súdu, v zmysle ktorej je správna žaloba žalobcu očividne šikanózna, keďže nijaká iná ekologická organizácia chrániaca životné prostredie nie je v predmetnom konaní aktívna. Skutočnosť, že nijaký iný subjekt nenapáda rozhodnutie preskúmané v danom konaní, nemôže predstavovať dôvod

šikanóznosti správnej žaloby žalobcu. Bez ohľadu na fakt, že nie je v žalobcovej moci ovplyvniť, či sa k jeho iniciatíve v konaní pridá iný subjekt, nemožno vylúčiť ani takú možnosť, že do konania sa iné občianske združenie chrániace životné prostredie neangažuje práve z toho dôvodu, že záujmy verejnosti na ochrane životného prostredia v konaní chráni už žalobca. Takýto argument správneho súdu nie je (najmä v porovnaní s dôvodmi šikanóznosti správnej žaloby uvedenými v sp. zn. 1SŽk/34/2021 z 30. marca 2022) dostatočne vážny na aplikáciu inštitútu ultima ratio upraveného v § 28 SSP.

20. Kasačný súd nevzhladol ani správnym súdom tvrdenú vágnosť žalobcových námietok. Naopak, z odmietnutej správnej žaloby vyplývajú dve námietky, týmito námietkami bolo v zásade smerované voči spôsobu zistenia spoločenskej hodnoty predmetných drevín (resp. jeho neuvedenia) a spôsobu preukázania vhodnosti a adekvátnosti nariadenej náhradnej výsadby. Je úplne zrejmé, čo žalobca uvedenými námietkami zamýšľal, aký logický myšlienkový postup využil a k akému výkladu ustanovení § 48 ods. 1 a § 95 ods. 3 písm. d) zákona o ochrane prírody a krajiny dospel. Niekoľkokrát zopakoval, že náhradná výsadba má byť primeraná, ale na to, aby bola primeranosť uloženej náhradnej výsadby overiteľná a preskúmateľná, je nutný výpočet spoločenskej hodnoty drevín, na ktorých výrub sa súhlas vydáva, ktorý bude porovnaný s inými vykonanými dôkazmi a správnu úvahou správneho orgánu. Žalobca preto skutočne nie len že naznačil, čím by jeho námietky mali byť osožné pre ním deklarovanú ochranu verejného záujmu, ale z jeho námietok je to úplne zrejmé.

21. Tvrdenú vágnosť žalobcovej námietky o absencii výpočtu spoločenskej hodnoty dreviny kasačný súd posúdil rovnako už v rozhodnutí sp. zn. 5Svk/4/2023 z 27. októbra 2023 v bode 24, keď uviedol: Primárnou námietkou, ktorú sťažovateľ uplatňoval v administratívnom ako aj v súdnom konaní, bola absencia výpočtu spoločenskej hodnoty drevín v prvostupňovom rozhodnutí, keď správny orgán prvého stupňa nezdôvodnil, akým spôsobom zohľadnil spoločenskú hodnotu drevín a iných porastov pri rozhodovaní o náhradnej výsadbe, čím rozhodnutie podľa sťažovateľa nespĺňa náležitosti v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Podľa kasačného súdu takto koncipovaná námietka sťažovateľa má vecný súvis s posudzovaným predmetom konania, ktorým bolo vydanie súhlasu na výrub drevín v zmysle § 47 ods. 3 a ods. 5 zákona č. 543/2002 Z. z. a navyše vzhľadom na ustanovenie § 48 ods. 1 v spojení s § 95 ods. 1 a ods. 3 cit. zák. má i svoje relevantné opodstatnenie.

22. Kasačný súd sa rovnako ako vo vyššie uvedenom prípade nestotožnil s postupom správneho súdu a jeho právnym záverom o splnení podmienok pre postup podľa § 28 v spojení s § 98 ods. 1 písm. h) SSP. Správny súd dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu, keď mal za to, že počet žalôb a skutočnosť, že prvostupňové rozhodnutie nebolo napadnuté aj inou ekologickou organizáciou predstavujú dostatočné dôvody pre odmietnutie správnej žaloby ako šikanóznej. Správny súd zároveň neidentifikoval, prečo odmietnutá správna žaloba v samotnej podstate nesleduje ochranu verejných záujmov v oblasti životného prostredia a námietku absencie výpočtu spoločenskej hodnoty drevín s ohľadom na preskúmateľnosť primeranosti uloženej náhradnej výsadby vyhodnotil kasačný súd ako nie vágnu, ale naopak relevantnú pre konanie, a to aj s ohľadom na rozsudok sp. zn. 2Svk/24/2022 z 30. apríla 2024 uverejnený v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky ako R 82/2024 ZNSS.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd vzhladol dôvodnosť žalobcových námietok nesprávneho právného posúdenia veci a nezákonného odmietnutia správnej žaloby a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia. Správny súd bude v ďalšom konaní povinný pristúpiť k meritórnemu prejednaniu správnej žaloby, a to najmä s ohľadom na námietku absencie výpočtu spoločenskej hodnoty dreviny. Pri posudzovaní tejto žalobnej námietky (bodu) kasačný súd poukazuje na príslušiacu rozhodovaciu prax kasačného súdu vyjadrenú napríklad v rozhodnutiach sp. zn. 5Svk/57/2022 z 16. augusta 2023 či sp. zn. 2 Svk 24/2022 z 30. apríla 2024 uverejnený v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky ako R 82/2024 ZNSS. Kasačný súd zároveň uvádza, že posúdenie výpočtu spoločenskej hodnoty drevín je potrebné vykonať pre potreby určenia primeranej náhradnej výsadby podľa § 48 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny a nie pre potreby posúdenia toho, či v danom prípade mali byť dreviny vyrúbané.

24. Kasačný súd na záver uvádza, že nevzhladol dôvodnosť návrhu žalobcu na podanie prejudiciálnych otázok, nakoľko odpovede na navrhované prejudiciálne otázky by v tomto konaní nemali zásadný význam. Správny súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podobnosťou jednotlivých podaní žalobcu a v prejednávacom prípade nebola pertraktovaná ani otázka práva na informácie v zmysle Aarhuského dohovoru. V tejto súvislosti kasačný súd odkazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA zo 6. októbra 2021, C-561/19, v zmysle ktorého: článok 267 ZF EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorého rozhodnutia nemožno napadnúť súdnym prostriedkom nápravy podľa vnútroštátneho práva, je povinný predložiť Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa výkladu práva Únie, ktorá bola pred ním nastolená, pokiaľ nekonštatuje, že

táto otázka nie je relevantná alebo že predmetné ustanovenie práva Únie už bolo predmetom výkladu zo strany Súdneho dvora, alebo že správny výklad práva Únie je taký jasný, že nie je priestor na žiadne dôvodné pochybnosti. Kasačný súd súčasne neposúdil návrh žalobcu, ako návrh na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. c) SSP, keďže prerušenie konania žalobca výslovne nenavrhol.

III. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie uznesenia v časti trov

25. Podľa § 462 ods. 1 SSP ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec správneho súdu na ďalšie konanie. Keďže kasačný súd vzhľadom na dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodol podľa citovaného ustanovenia.

26. Podľa § 467 ods. 3 SSP: ak kasačný súd zruší rozhodnutie správneho súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania. Keďže kasačný súd zrušil rozsudok správneho súdu, o náhrade trov konania rozhodne podľa citovaného ustanovenia správny súd.

27. Podľa § 3 ods. 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení výkon súdnictva v predmetnej veci prešiel od 1. júna 2023 zo správneho súdu na Správny súd v Košiciach. Z tohto dôvodu bude aj tento rozsudok doručovaný cestou Správneho súdu v Košiciach.

28. Toto uznesenie prijal senát kasačného súdu jednomyseľne.

Argument správneho súdu, že nijaký iný subjekt nenapáda rozhodnutie preskúmané v danom konaní, nie je dostatočný na aplikáciu inštitútu ultima ratio upraveného v § 28 SSP.

Posúdenie výpočtu spoločenskej dreviny je potrebné vykonať pre potreby určenia primeranej náhradnej výsadby podľa § 48 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny a nie pre potreby posúdenia toho, či v danom prípade mali byť dreviny vyrúbané.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.